

# PARINOUSH SÂNIEE

## Tatăl celuilalt copil

Traducere din limba persană  
de Cristina Ciovârname

POLIROM  
2017

M-am lăsat cu totul în mâna lui Shahab, care mă conducea cu mândrie. Era bucuros să fie luat în serios, tocmai de aceea își invinsese frica. După ce am traversat câteva străzi, am simțit că mâna începe să-i tremure, iar pașii i-au devenit șovăitori.

— Ce s-a întâmplat, dragul meu? Am ajuns? Ce e cu tine, mamă? Ți-e frică? Nu te teme, sunt cu tine. Arată-mi doar care e casa.

Cu o mână tremurândă, mi-a arătat o clădire.

— Unde? Casa aceea roșie?

A dat din cap, a făcut câțiva pași în față și a arătat spre firma unui magazin.

— Magazinul ăsta?

Și iarăși a încuviințat.

— Shahab, cu cine veneați aici? Erați doar voi, tu și Fereshteh?

A dat din cap în semn că nu.

— Aha, deci mai era cineva. Cine? Era bărbat? Dacă îl vezi, îl recunoști? E foarte important...

A mișcat din nou capul pentru a mă asigura.

— Bravo, scumpul meu! Ce idioți pot spune că ești prost?!

Am pornit spre magazin. Dar și-a smuls mâna din a mea.

— Ce e, mamă? Trebuie să mergem să vedem ce se întâmplă. Dacă ți-e frică, stai aici, mă duc doar eu.

Am făcut câțiva pași, iar el a fugit după mine și m-a strâns de mână. M-am oprit în fața ușii magazinului. Era închisă. M-am uitat derutată în jur și mi-am spus:

— Ce magazin e ăsta, care să fie închis la ora asta? Ce ne facem? E închis. Ești sigur că ăsta e locul?

Foarte convins, a dat din cap.

— Foarte bine. Acum nu e nimeni înăuntru. Trebuie să așteptăm să vină cineva. Sau poate-ar fi mai bine să plecăm și să ne-ntoarcem mai târziu.

Shahab era agitat. Dădea repede din cap, dar nu înțelegeam ce vrea să-mi spună. Am stat puțin pe gânduri, apoi l-am luat de mână și am pornit spre casă. Și-a smuls mâna și s-a întors în fugă spre magazin. A izbit cu pumnisorii lui în ușă. M-am întors și eu, nu știam însă ce să fac.

— Ce-l asta? Nu vezi că e închis? Nu e nimeni, de ce bați la ușă?

Fără să mă asculte, izbea de mama focului cu pumnii și picioarele în ușă.

— Chiar crezi că este cineva acolo?

S-a bucurat că înțelesesem în sfârșit și a dat din cap. Am venit să-l ajut și am lovit cu cheile în geam și în grilajul negru de fier pus la ușă și la ferestre. Încercam să zăresc ceva înăuntru, prin perdelele albe bine trase. Un bărbat care trecea pe acolo m-a întrebat:

— Doamnă, nu vezi că e închis? Du-te și fă-ți cumpărăturile în altă parte.

L-am întors spatele și am continuat să bat în ușă. Câteva clipe mai târziu, o vecină și-a scos capul pe fereastră și a bombănit:

— Ce oameni! Doamnă, nu vezi că e închis?  
De ce mai faci atâta gălăgie?

— Este ceva urgent.

— Ei dorm până la prânz.

— Cum, dorm aici, în magazin?

— Da, așa cred.

— Iertați-mă, dar trebuie să îl trezesc.

— Ai uitat ceva înăuntru?

M-am bucurat de explicația pe care mi-o dăduse singură și i-am spus:

— Da, toată viața mea era în geanta pe care am lăsat-o aseară în magazinul ăsta.

Shahab m-a privit cu încântare, un zâmbet i-a fluturat pe buze.

Femela a clătinat din cap, a închis fereastra și a dispărut. Am început să bat din nou la ușă cu mănunchiul de chei. Nu se-ntâmpla nimic și începeam să-mi pierd speranța. Shahab a luat atunci o piatră albă din grădină și a-nceput să lovească în grilaj cu ea.

— N-are rost. Să mergem, ne întoarcem peste o oră.

A aruncat plin de furie piatra, care a trecut printre barele de fier și a spart un geam din magazin, ce părea să fi fost crăpat dinainte. Am stat locului, speriată. Am pâlit. Shahab s-a ascuns, și el după fusta mea. Imediat, din întuneric a apărut un bărbat buimăcit, neîngrijit. Îl deranja lumina zilei. A strigat cu voce răgușită:

— Ce s-a-ntâmplat? De ce faci asta?

Doi trecători s-au oprit, așteptând să înceapă scandalul. M-am adunat. Bărbatul râsucea cheile din mănunchiul pe care îl ținea în mână, căutând cheia de la ușa de fier. În cele din urmă, a găsit-o, a deschis ușa și a-nceput să urle:

— Ia uite ce-ai făcut, femeie! Trebuie să-l plătești. Crezi că te las să scapi așa ușor?

Dintr-un salt, era lângă mine și mi-a prins încheietura mâinii ca într-un clește. Mi-am smuls furioasă mâna și am spus, cu glasul tremurând:

— Să-ți fie rușine!

— Să plătești geamul!

— Da, îl plătesc. Dar mai întâi să-mi spui ceva. Ieri după-masă, a venit aici o fată pe nume Fereshteh?

Bărbatul a înlemnit. A rămas tăcut o clipă, apoi a spus:

— Pe aici vin și pleacă mii de oameni. De unde să știu cum îi cheamă?

— Dar ea e diferită. Copilul spune că o cunoști bine pe fata asta.

Bărbatul a privit în jos și abia atunci l-a văzut pe Shahab, care își scosese capul de după fusta mea. A încremenit. S-a uitat apoi îngrijorat pe stradă și l-a repezit pe cei câțiva oameni adunați:

— Ce stați să vă uitați, e cinema aici?

Și a continuat cu voce joasă:

— Copilul se înșală. Nici măcar nu vorbește. M-am însuflețit. Venisem unde trebuia.

— Ca să vezi! Deci îl știi bine și pe copilul ăsta. Doar că te-au informat greșit. El nu vorbește cu cei de teapa ta. Cu mine, mama lui, și cu poliția vorbește foarte bine.

Auzind una ca asta, bărbatul s-a speriat și mai tare. S-a dat la o parte din fața ușii.

— Vino înăuntru să văd ce ai de spus.

Am intrat șovăind. Mi-era frică, deși încercam să arăt că nu mă tem de nimic.

— Nu am ce discuta cu dumneata. Vreau doar să aflu unde-i Fereshteh.

— De unde să știu eu? Păi ce, oricine dispare vine la mine?

— Dar Fereshteh a venit aici.

— Multă lume vine aici. De unde să știu care a fost ea? Doar vezi și dumneata, nu este nimeni aici. Poți să te uiți peste tot.

Am privit în jur. Perna și pătura de pe canapeaua de lângă perete arătau că bărbatul dormise acolo. M-am dus până în fundul magazinului. Nu, nu era nici un loc unde s-ar fi putut ascunde. Am rămas puțin descumpănită, nu știam ce să mai fac. Shahab mi-a dat drumul mâinii și a zbughit-o în spatele magazinului. Bărbatul a șters-o după el, am fugit și eu în urma lor. În spate era foarte întuneric. Nu vedeam bine. La un moment dat mi-am dat seama că bărbatul stătea în mijlocul scărilor și îl ținea pe Shahab sub braț.

— Dă-i drumul copilului, mizerabilule! am strigat.

Bărbatul a aruncat copilul spre mine. L-am prins din aer și-am strigat, cu un glas care devenise grav de supărare:

— Mergi s-o aduci pe Fereshteh sau anunț *komite*-ul?

— De unde s-o scot eu?

Eram deja convinsă că Fereshteh e chiar acolo. Cuvintele lui aveau iz de tocmeală. I-am spus atunci cu o voce calmă:

— Nu vreau s-o fac de rușine pe fata asta. Încă nu le-am spus nici părinților ei. Dacă o lași să vină, am s-o duc acasă; vom spune că a fost la o prietenă și am găsit-o eu acolo. Nici nu pomenesc numele tău. Pentru că, dacă fac asta, onoarea fetei va fi călcată în picioare. Dar dacă n-o lași, aduc aici toate *komite*-urile și toți polițiștii. O să-ți facă zile fripte și-o să-ți pară rău. E spre binele tău să-i spui să vină chiar acum. Pentru că dacă vine acum, nu va

ieși nici un scandal. Dar dacă mai întârzi, va fi vai de tine, tatăl și unchiul ei te vor nenoroci!

Omul a tăcut, cântărindu-mi cuvintele. După câteva clipe, a ridicat capul și a spus:

— Bine, fie! Dar dacă spui ceva de mine sau de magazin, o să îți fac viața amară!

— Ajunge, du-te și adu-o până nu vine cineva.

Bărbatul a urcat scările, a deschis ușa camerei și a strigat:

— Repede, strângeți-vă lucrurile și ștergeți-o! Să nu vă mai prind pe-aici!

Fereshteh a apărut în prag cu părul în dezordine, palidă, tulburată și speriată. În spatele ei era un tânăr de vreo optsprezece-nouăsprezece ani. Arătau atât de slabi și de firavi!

— Vai, Fereshteh, ce faci aici?

— Ești singură? m-a întrebat ea cu voce tremurătoare.

— Da, nu-ți face griji. Vino, toată lumea te caută. Ce s-a întâmplat?

— Nu, nu vin. Mi-e frică.

— Nu-ți fie frică! Mergem la noi acasă, nu o să las pe nimeni să afle unde-ai fost. O să le spun că te-ai supărat pe mama ta și că te-ai dus la o prietenă acasă. Dar după aceea ți-a părut rău și m-ai sunat, iar eu am venit după tine.

Fereshteh și-a tras încet mâna dintr-a băiatului și a coborât cu pași șovăitori. Am ajutat-o să îmbrace mantoul pe care îl ținea în mână și i-am pus baticul pe cap. Pe tot drumul spre casă, lui Fereshteh i-au curs lacrimile șuvoi. Shahab o luase mândru de mână și o conducea.